

Klog brug af digitalisering skal fremtidssikre gymnasieuddannelserne

Af Birgitte Vedersø, formand for Danske Gymnasier og Mads Eriksen, Uddannelses- og forskningspolitisk chef i Dansk Erhverv

Corona-krisen har på et splitsekund kastet hele landets uddannelsessektor ud i et gigantisk eksperiment om virtuel undervisning. Meldingen fra landets gymnasier er, at det indtil videre er gået forbløffende godt. Langt de fleste gymnasier havde, allerede inden pandemien lukkede det danske samfund ned, taget virtuelle virkemidler i brug i noget af undervisningen, men det gjaldt langt fra alle lærere og alle fag.

Nu er de blevet kastet hovedkulds ud i det, og vi får muligheden for at høste vigtige erfaringer. Hvad virker? Hvad virker ikke?

På virtuelle fora udveksler lærere tips og tricks med hinanden, og eleverne kaster sig begejstret over opgaverne og udviser stor tålmodighed, når teknikken driller, eller systemerne bliver overbelastede.

I længden bliver det selvfølgelig kedeligt kun at følge undervisningen hjemmefra i stedet for at mødes med kammeraterne i klasselokalet. Derfor er det ikke tanken, at den virtuelle undervisning fuldstændig skal erstatte den almindelige undervisning, men derimod være en af de former lærerne kan gribe til, på samme måde som de benytter klasseundervisning, forelæsninger, selvstudier, gruppearbejde og meget andet – alt efter, hvad der passer bedst til stoffet og elevgruppen.

Men når det er sagt, så vil denne ekstraordinære prøveperiode give os ny viden og måske også ny inspiration til, hvordan vi skal gebærde os i den digitale undervisning. Vi kan dog allerede nu sige, at vores undervisere vil få brug for et digitalt kompetenceløft – ikke fordi de ikke gør det godt under den igangværende krise, for det gør de. De kan meget, og de knokler på, men udviklingen på det digitale område går så stærkt, at de for at kunne følge med må og skal have mulighed for at efteruddanne og opdatere sig på det digitale område.

Med sin nye Digitaliseringsstrategi *De almengymnasiale uddannelser i den digitale tidsalder* opfordrer Danske Gymnasier netop til at opkvalificere lærere og elevs digitale kompetencer. Det er nødvendigt for at sikre, at lærerne er klædt på til at give eleverne både studiekompetencer og almen dannelse på det digitale område, og eleverne er bedst muligt rustet til den fremtid, der venter dem – både senere i uddannelsessystemet, og når de kommer ud på arbejdsmarkedet.

Digitalisering er den største forandringskraft på arbejdsmarkedet. Stort set samtlige brancher oplever, at det digitale får betydning for den måde, der arbejdes på. Om så det er i detailhandlen, hvor brug af kundedata skaber nye ydelser, eller om det er i den offentlige sektor, hvor sygeplejersken skal kunne samarbejde med kunstig intelligens. Det arbejdsmarked som nutidens studenter senere skal ud på, vil være gennemdigitaliseret – uanset om den studerende vælger en egentlig it-uddannelse eller en hvilken som helst anden retning. At bruge og forstå it er derfor en meget vigtig del af forberedelsen til fremtidens arbejdsmarked.

Vi ser det allerede i dag inden for marketing, hvor reklamer personliggøres, men det digitale vinder også indpas i forhold til logistik og service, og hvis ikke danske unge skal blive løbet over ende af kinesiske leverandører, der ikke er bundet af samme etiske og juridiske kodeks, som man er i Europa, er der et stort behov, at de uddannes til at bruge de teknologiske muligheder aktivt og tage kritisk stilling til dem.

Der skal oprettes flere makerspaces og digitale læringslaboratorier på gymnasierne. Men den digitale undervisning skal ikke begrænses til et særligt teknologifag. Digitaliseringsstrategien understøtter, at der i

alle faglige sammenhænge eksperimenteres med både virtuel undervisning og undervisning, der blander det virtuelle og det klassiske, så eleverne får en gennemgribende forståelse af den digitale udvikling, men også formår at integrere de teknologiske muligheder i undervisningen dér, hvor det giver mening. Det samme gælder skolerne. Det virtuelle er ikke bare praktisk, når en pandemi gennemtvinger skolelukninger og hjemmeundervisning, men kan også være nyttig, hvis flere gymnasier fx har problemer med at oprette egne tyskhold på A-niveau, fordi der er for få elever, der ønsker tysk på højt niveau.

I dag har gymnasierne valget mellem at bruge uforholdsmæssigt mange penge på alligevel at oprette et tyskhold for meget få elever eller at droppe at oprette holdet. Ved at udnytte de digitale muligheder for virtuelle klasseværelser og fx gennemføre noget af undervisningen som fjernundervisning, vil man kunne oprette økonomisk bæredygtige sproghold på tværs af skolerne, og på den måde give eleverne et bredere udbud af valgfag. Der er i hvert fald et potentiale, vi skal have afdækket, om vi vil gå videre med. Det vil også sikre erhvervslivet flere ansatte med gode sprogkundskaber – og dermed bedre muligheder for at afsætte danske varer til udlandet.

Den digitale udvikling går ekstremt hurtigt i øjeblikket, og intet tyder på, at farten vil tage af i de kommende år. Derfor er der brug for fleksibilitet. Hvad eleverne lærer af konkrete digitale *færdigheder*, kan meget vel være *outdatede* om bare få år. Derfor er det vigtigste at udstyre dem med nogle mere grundlæggende digitale *kompetencer*, som de hele tiden vil kunne udvide og bygge ovenpå.